

ВПЕРЕД!

РОБІТНИЧА ГАЗЕТА,

орган української соціалдемократичної партії.

Виходить кожного дня о 3. год. пополудни.

Ціна примірника у Львові й на провінції:

== 40 сот. ==

Місячна передплата з пересилкою 10 К.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І АДМІНІСТРАЦІЇ:

— "ВПЕРЕД", ЛЬВІВ, ВУЛИЦЯ РУСЬКА Ч. 3. —

I. поверх.

Пролетарі всіх народів єднайтеся!

На розказ Начальної Команди В. П. видаємо нашу газету крім звичайного нашого українського письма — також і латинськими буквами. Розказови сьому повинуються тільки з неохоти, бо не хочемо позбавити наших читачів свого рідного слова.

Що діється на Україні.

Після оповідання одного приїзжого з України, війська Петлюри в силі 70.000 заняли повіти північно-східний, латиський і кам'янецький. Петлюра казав арештувати всіх урядників Скоропадського і деяких обшарників. Далі поручив хлопським комітетам, щоби заняли управу двірських дібр.

Після донесення варшавського генерального штабу з дня 21. с. м., війська Петлюри заняли Луцьк.

Протест України.

Українське пресове Бюро в Львові доносить, що віденський посол Української Держави Вячеслав Липинський вислав дня 7. м. м. ноту до польського заступника у Відні, в котрій закладає протест проти жадання Польської Ліквідаційної Комісії, котра звернулася іскровою депешою до антанту за військовою поміччю проти українських "банд", що буцїмто нищать східну Галичину, палять і мордують і які обсадили Львів. ПКЛ. жадала, щоби військовою поміччю вислала антанту через Одесу і Україну. Українське посольство у Відні уважає це домагання ПКЛ. на-рушенням суверенності Української Держави, яку признає навіть заступник Польщі у Києві. Уважає вкінці, що через одностороннє освітлен-не подій в Галичині ПКЛ. впроваджує в блуд правительств і військові команди антанту, і в хвилині, коли народи цілого світа ждуть на мир, сіє незгоду між Польщею і Україною і взиває світ, щоби непорозуміння між обома народами замість усунути в мировій дорозі, розв'язати си-лою оружя.

Арештування Українців у Львові.

Вночі з неділі на понеділок арештовано у Львові радника Кивелюка і проф. Студинського.

Радника Кивелюка забрано хорого з ліжка — день перед арештуванням мав він вибух кро-ви. О. Лежоговського не арештовано ізза його тяжкої недуги. Якраз тепер є у нього лі-карська комісія.

Гданськ і Львів.

Панове Поляки, покликуючись все на істо-ричні права, рекламують для Польщі "oderwane gwałtem, droge nabogu od ciała Rzeczypospolitej polskiej" землі України, Литви і другі. Зазначуємо виразно, що те роблять "панове Поляки", які ще не позбулися низьких інстинктів по-неволлення. Не думаємо тут про польський робо-чий народ; хоч такі проводирі сеї класи, як нпр. Гавзнери, хитаються дуже часто між самоозна-ченням народів і імперіалізмом так, що ніхто ясно не знає, якого вони крою. Але лишім тепе-рішних проводирів галицько-польських робочих мас, бо вони не вічні і сам народ почислиться з ними. Вертаймо до панів. Вони все підчеркують "oderwane i gwałtem". Забувають, що прилучення тих земель колись до Польщі був ще більший "gwałtem" і що польський народ дуже часто доро-го платив за той панський "gwałtem".

Колиби вже прийшло покликуватися на істо-рію, то Львів скорше український, чим польсь-кий. Се Поляки добре знають і ми не будемо їм викладати історії міста Львова.

Та панове Поляки мусять навчитися того, що всі історичні права були і є ганьбою для культури, бо вони містять в собі здавлення, гнеблення, муки, страшні муки суспільства. Істо-ричні права містять в собі невідлунство, панщи-ну робочих мас всіх народів. Історичні права по-казують, що всі королі, князі, цісарі а за ними шляхта і їх зашники се просто опришки, які крапали швіру робочих мас. І всякий чоловік, що хоче звати себе чоловіком, мусить стидатися істо-ричних прав і ніколи на них не покликуватися; бо коли би прийшлося судити наслідків тих, що все спиралися на історичні права, то немає ціни на те в них, щоби всім викупитися від тої гро-зи засуду за "gwałtem" також історичні.

Ми не покликуюємося і ніколи не покликати не будемо на ті історичні права, а будемо оповіда-ти своїм дітям історію, як хрещення людини на справжнього чоловіка. Ми будемо все проповіду-вати право самоозначення і права людини.

І лише на підставі тих прав на самоозна-чення і прав людини хочемо порівняти Гданськ зі Львовом.

Так, як кожний чоловік має право на воз-дух, на сонце, так кожний народ має право на море. Чоловік не може бути замкненим в клітці звіром, а має і мусить мати право вільно ру-хатися по цілій землі. Се ясне для всіх. Дотепе-рішні (до війни) держави були клітками, з яких деяким людям а навіть народам не можна було видістатися. А чоловік живе інтересами людей цілого світа. Він мусить вимінюватися думками і плодами своєї думки, продуктами рук, зі всіми людьми цілого світа. Через се клітки мусять лопнути, бо чоловікові за тісно в них. З лоп-ненням кліток мусить бути отворене море для кожного чоловіка і для кожного народу, щоби кожний народ міг комунікуватися з народами по-за морем. Се право мають народи ізза моря, се право мають народи з сього боку моря, де би вони й не були на континенті.

Лише на тім праві можуть, мусять і мають повне право рекламувати Поляки Гданськ. І хоч Гданськ має 96-48 прц. словами: дев'яность-шість цілих і сорок вісім десятих проценту Нім-ці, а лише 2-13 прц. словами: два цілих і три-найцять десятих проценту Поляків та 1-39 прц. інших народів, то сей німецький Гданськ мусить мати місце на приміщенні доків польських море-плавних спілок, мусить мати місце та пристань для польських кораблів. Те слушно належить Полякам, бо не сіє цілий польський народ бути відтятий від світа. Сього вимагають не лише По-ляки, але сього вимагає культура цілого світа, сього вимагають інтереси східних народів. Навіть Україні мусять рекламувати се право для Поля-ків, бо українська держава, як сусідка Польщі буде мусіла комунікуватися через Польщу із на-родами за балтійським морем.

Поляків у Гданську є два проценти а Укра-їнців у Львові є двайцять процентів (статистика з перед війни). Поляки на основі своїх двох процентів не жадають осідку своєї торгової флотії, а жадають прилучення Гданська і цілої непольської країни до Польщі, — а Українці жадають на основі своїх двайцять процентів (не двох) осід-ку свого державного правительств у Львові, полишаючи Полякам, як більшості міста, як найбільшу автономію правити собою.

На се ми маємо право, сього вимагає не ли-ше наш інтерес, але й інтерес польського наро-ду, який не хоче поневолення. Але, ала! Панове Поляки! Чи в вас є міра справедливості? Чи може ся міра існує лише для вас на підставі вашого "rosłannictwa"? Чи може ви думаєте си-лою крісів жити з нами на віки вічні? Думаємо, що ваш нарід не дасться вам закріпостити на довгі літа і скине колись кріс. А тоді — а тоді обернеться з порухом до вас, бо він — народ — більше чим певно схоже жити з нами, Україн-цями, як з добрим сусідами. Ваш народ певно колись пізнає, що "rosłannictwo" є лише блах-ман, є обгортка інтересів плантатора; що слово "rosłannictwo" переложене на людську мову, значить: "wilezy żolądek pana". Чи ви думали про те?

Польська Комуністична Партія.

ПАТ. доносить з Варшави, що дня 16. і 17. с. м. відбулися там два зїзди: ліній Польської Партії Соціалістичної і Соціальної демократії Ко-ролівства Польського і Литви. Оба зїзди ухва-дили зїллятися в одну партію під назвою "Ко-муністична Робітничя Партія Поль-щі". Вибрано спільну управу, до якої ввійшло по 6 членів давних партій. Польські комуністи видають свій орган "Satandar Socializmu" і вивають польське робітництво до боротьби за диктатуру пролетаріату, о соціальному револю-цію. Польські комуністи коржко виступають проти угодовости правительств Пилсудського і Морачевського, проти війни у східній Галичині і на Україні, яку називають війною проти укра-їнського селянства і робітництва в обороні польських магнатів і їх земських посіlostей, як також остерігають проти війни з большевиць-кою Росією і соціалістичною Німеччиною, бо се в наслідок революції в Росії і Німеччині спали кайдани з Польщі.

Польські комуністи ухвалили бойкотувати вибори до установчих зборів, а розвивають агі-тацію, щоби вся власть перейшла в руки ро-бітничих і жовнірських рад. Першим організо-ваним публичним виступом польських комуністів була велика маніфестація безробітних на вули-цях Варшави.

Завдання громади.

(Нормальна політика.)

2. Становище громади в демократич-ній республіці.

Громада, як вольна одиниця в республіці без підданьчих почувань, є увільнена від тої мачо-шиної опіки держави, від встраваючої до най-дальших закутин її внутрішнього життя контролі. Громада стає повнолітною.

Її свобода починається від першого її акту вибрання громадської ради. Вибрана громадська рада загальним, рівним, тайним, без-посередним і пропорціональним без різниці пола-правом голосуванням не складає перед ніким ин-шим приречення правити громадою після озна-чених республіканськими законами правил в де-мократичній дусі і після найкращеї своєї волі та знання, а лише перед самими виборцями, себто перед громадою, а відтак в суді прирікає шану-вати республіканські закони. Вибрання ради голо-сами громадян не, молодших 20 літ є вже затвер-дженням для неї.

Громадську раду вибирається на як найко-ротший протяг часу, отже на два роки. Через те контролю громадян над роботою радного по-вищається. Коли радний шкідливий, то не надов-го, бо лише на два роки, а коли добрий він, то по двох літах може бути знову вибраним.

Щоби праця в раді не була нагло перери-ваною і дуже змінливою через вибрання все то нових радних, зміняється все половина радних що року, себто половина радних першої ради по першій році випадає при помочи льосування і на її місце вибирається нових, а друга полови-на уступає сама по дволітнім своїм побуттю в раді. Таким чином все що року є вибори поло-вини радних і кожний радний сидить в раді два роки.

Ніодин громадянин за винятком зброднярів і умово хорих не є виключений від участі в ви-борах і кожний може бути вибраним, коли лише громадяне вважають його спосібним до тої пра-ці. Щоби радний не був зависимий від журби про життє або від інших обставин та щоби зі-всім посвятився громадським справам, мусить брати плату за свою громадську роботу, а коли він мав який инший уряд, то на той протяг часу, коли він є радним, перестає бути урядником.

Щоби радний міг вільно висказувати свої думки на засіданнях ради або засіданнях коміте-тів чи комісій, утворених громадою чи радою, він не може бути потяганий перед

суд за свої вислови на засіданнях; одна лише рада має право карати його за те і то лише виключенням із засідання.

Так само, як при виборах ради рішає абсолютна більшість відданих голосів, так само всі ухвали ради западають абсолютною більшістю голосів. Ухвали громадської ради не потребують ніякого затвердження, бо радні не є підданими ані малолітніми, так само, як та сума горожан, котрі її вибирали. Зате мусить хтось перевірити те, чи її ухвали не йдуть поперек інтересам горожан цілої республіки. Таким об'єктивним чинником в державі є суд і лише суд провіряє ухвали громадської ради, чи вони не перечають республіці; але суд не затверджує їх. Таким чином держава при помочі суду може відкинути ухвали ради, а навіть може потягнути цілу раду до відповідальності за протидержавні ухвали. Тут вже судиться держава з громадою, як рівний з рівним, а не розказує. В разі засуду має держава свою міліцію, себто поміч других громад, щоб примусити одну громаду занехати свою постанову. Занехати постанову але не карати, бо коли велика сума горожан хоче чогось, то те не може бути кармідним а лише недогідним другій якійсь сумі горожан республіки. Тоді така громада користується правами державної меншості і її негодування або жадання мусить розібрати найвища республіканська рада, себто парламент. (Далі буде.)

Чи український Валенрод?

Польська буржуазна варшавська і львівська преса розписується, що польська публічна опінія підозріває шефа генерального штабу польських військ генерала Станіслава гр. Шептицького про неохоту ратування Львова з чисто фамілійних мотивів. Генерал Шептицький є рідним братом митрополита Шептицького і монаха Каз. Шептицького, який став „ренегатом“ і зів'язав „Ruś-om“. Ген. Шептицький не спішить з відсією Львова, бо увільнення східної Галичини від українських „насилівств“ цілком в амбіції родини Шептицьких, яку в українській державі жде велика кар'єра, через хаос в Польщі подає собі руки тих фамілійних спілках — шеф польського штабу Станіслав і митрополит, голова українського руху Андрій. Звідси пасивний опір в пересилці військ і повільність в висилці воєнного матеріалу.

„Kurjer Warszawski“ подає відомість, що гр. Станіслав Шептицький подався вже до димісії.

„Słowo Polskie“ ч. 2. додає від себе: Не можемо дивуватися, що гр. Шептицький подався до димісії, а скорше мусимо дивуватися, що її не прийнято.

Чехи--Поляки--Українці.

Польські імперіялісти незвичайно обурені на Чехів, що вони хочуть цілий Шлеск прилучити до своєї держави. Поляки рівночасно змагають прилучити цілу Галичину до Польщі. Польські імперіялісти приміняють тут дві протилежні засади: домагаючись тешинського Шлеска, покликується на сю польську більшість. А того самого права не признають нам, помімо нашої великої більшості в східній Галичині. Тут у них вже міродатні історичні, культурні і масткові згляди. Та як стати на тій їх галицькій основі, то Шлеск безперечно Чехам належить. Князі з роду Пястів, які панували в частині Шлеска вже перед шістьсот роками, добровільно признали чеських королів своїми зверхниками; а польський король Казимір, той самий, що насильно заняв Львів, зрікся добровільно в користь Чехів усяких прав до Шлеска 1335 р. і в той спосіб цілий Шлеск ще перед остаточним прилученням галицької землі до Польщі, яке наступило 1387 р. найшовся добровільно під чеським володінням. Чехи своєю справді культурною працею довели його до нинішнього цвітучого стану і вони культурно й мастково сильніші від Поляків. Галичину заняли Поляки силою і ніколи ніхто з нас добровільно не признав їх панування, а яку „культуру“ вони нам дали, се найкраще оцінив світ, називаючи нашу землю згідно „Bägenland“ — краєм диких медведів! Та се Поляків не сприяє голосити на весь світ, що ціла Галичина їх земля, на основі тих „прав“, котрих приміненне Чехами до Шлеска так їх обурює. Д. К.

Воєнна ситуація.

З комунікатів Начальної Команди польських військ на східню Галичину. З дня 21. с. м.: Польські війська заняли Добримиль, опісля вийшли до Хирова. — З дня 22. с. м.: Ситуація без зміни.

Ширіть скрізь свою робітничу газету, передайте її з хати до хати, з рук до рук! Збирайте сляди на пресовий фонд „Вперед“!

НОВИНКИ.

— „Пресове Бюро Начальної Команди Польських Військ“ накладає отсим на видавництво „Вперед“ кару в висоті 200 (двіста) корон, яка має бути вложена до трох днів під загрозою завішення видавництва в адміністративний відділ бюра. Наложення кари надається наслідком неprimінення, помімо упівнення, що до друкування „Вперед“ латинськими буквами та кирилицею в однім і тім самім примірнику. Львів, дня 21. грудня 1918. (Печатка, підпис нечиткий.)

— „Sztandar Socjalizmu“, орган комуністичної Робітничої Партії Польщі, почав дня 9 грудня виходити в Варшаві. Є се орган зєднаної СДКПЛ (соц. дем. Польщі і Литви) і лівачі ППС. „Sztandar S.“ виходить на місце „Głos-u Robotniczego“ і „Nasz-oj Trybun-u“.

— „Der Sozialdemokrat“. Сими днями почав знову виходити в Кракові орган Ж. С. Д. П., як тиждень. Братньому органу засияємо привіт!

— Англійські офіцери відіхали в неділю зі Львова.

— „Ukrainska olazka“ („Українське питання“), брошуру Я. Нечаса про українські справи в чеській мові, про яку була поміщена згадка в 17. ч. „Вперед“, можна дістати в обох українських книгарнях у Львові, в ціні по 1 кор. 50 сот.

Оповістки.

— Наших львівських передплатників просимо покищо відбирати газету особисто, бо пересилка тепер дуже утруднена. — Адміністрація.

— На раненіх укр. мовнірів зложили (в коронах): Григорій і Марія Курницькі 50, Евстахій Петровський 10, Петро Данилюк 15, Василь Іванович 25, Іосиф Манчур 25, Алексій Андрушко 15, Федір Гуцало 2, Катерина Мельник 25, Петро Артимак 15, Боднар 5, Параня Труш 5, Олійник 7-50, Адам Марущак 15, Катерина Пйотровська 5, Василь Цар 2-50, Антін Козак 2-50, Тимко Чех 12-50, Праксея Кузь 2, Антін Строконь 10, Кіндрат Духаль 11-60, Шпікула 5 кор. (Далі буде.)

— На підтримання українського робітничого днівника зложили даліше (в коронах): Григорій і Марія Курницькі 50, Евстахій Петровський 10, Петро Данилюк 15, Василь Іванович 25, Іосиф Манчур 25, Алексій Андрушко 15, Федір Гуцало 2, Катерина Мельник 25, Петро Артимак 15, Боднар 5, Параня Труш 5, Олійник 1-50, Адам Марущак 15, Катерина Пйотровська 5, Василь Цар 2-50, Антін Козак 2-50, Тимко Чех 12-50, Праксея Кузь 2, Мозес Гольдштерн 2, М. К. 4, Юлія Любінець 10. Разом 209. (Далі буде.)

— Переписна роданці. Жидівка. Вашу відповідь Фельдштайнові з „Век“ не можемо, іза цензуральних зглядів, помістити.

Оголошення — приймається по 2 корони за один петітовий рядок. За зміст оголошень редакція не відповідає.

До працьодавців! Хто потребує робітників і робітниць, нехай оголошиться в адміністрації „Вперед“! 3-10

Робітня ДАМСЬКИХ СУКОНЬ І КОСТЮМІВ МА-РІЇ ПАВЛЮК, Львів, Собієського 12, прийме сейчас здібні сили за доброю винагородою, а також дівчата до науки. 3-3

Дамський кравець Натан Поляк повернувся і виконує всі роботи старанно по дешевих цінах, вул. Ягайлонська ч. 12. 3-3

Печі і кухні кафелів устлавляє нові та переставляє, направилає і чистить зі сажі. — Юліан Оглі, Львів, вул. Руська ч. 1. 2-3

Служницю до всього і опіки над дітьми, він старший, охотно а провінції. ВАР-ВОЛЮ за вуголь заміню; відомість в адміністрації „Вперед“! 2-2

Позір! РЕСТАВРАЦІЯ САМ. ФЛІССЕРА, вул. Ягайлонська ч. 11, отворена до години 10 вечером. Поручається ласкавим зглядом П. Т. Публіки. 1-1

СОНІЧКЪ РАТИЕРЪ, ОДЕССА.

Дорога, дай звістие, адрівіе, через українську газету в Одесі, проси перепечатати во львівській українській газеті „Вперед“. Будь спокійна, а сдорова, все время во Львові. Очеві прощу Розалію Івановну Антес не оставлять Тебя до моего приїзда. — „Одесскія Новості“ прощу перепечатати. 1-4

ВАСИЛЬ РУДИЙ в ПІДГАЙЦЯХ. Коли Маячю є дома, нехай чекає на батька. Дайте знати, чи Ви здорові! Пісарек. 6-7

ВАСИЛЬ МИХАЙЛОВИЧ ГНАТКЕВИЧ, ученик VI кл. гімн. II української гімназії в Києві. Славо! Дай знати о собі, чи живеш. — Люша. (Хто мавби відомість о ній, хай повідомить редакцію „Вперед“). 5-10

ПЕТРУШЕВИЧ — БЕРЕЖАНИ. Зося, Андрійко і його братчик здорові. — Іван. 3-5

Хто вибирається в сторону Камінецький або Красного, знайде товариство. Зголошення листовно до адміністрації „Вперед“ під „Подорож“. 3-3

ДАВИД ВІСЕН КРИВЕ — РАДЕХІВ. Перебуваю у фамілії Маркус і маюся добре. Фамілію А. Шварцман в Радехові прошу завідомити, що сина Маркус у Львові а Адольф а Завапанім адріві. Інші часопісі прощу о передруку. — Ізраель Вісен. 3-4

Читачі „Вперед“ прощу повідомити родину ВРАНД-МАРІ в ЧОРТНОВІ, родину ФАЛЬБЕР в СЕЛЬЦІ ПОКО ПІДГАСЦЬ, родину ПІЛІМБЕР в ГЛИНЯНАХ і родину ТАН в НОВІМ СЕЛІ ПОКО ПІДКОМОЧІСЬ, що Шенгел і Вах перебувають адріві у Львові. Інші часопісі просяться о передруку. 3-4

Ми всі адріві — Яркова. 3-3

ОЛІА І МИХАЙЛО НЕСТОРИ. Ми адріві. Дайте знати що о собі. — Стефа. — Інші часопісі просяться о передруку. 3-3

ЛЕОНТИНА ГРОССМАН просить повідомити своєю мужа Шимона Гроссман, урядника залізничного в Тернополі, що а у Львові у Галі. 3-3

Читачі „Вперед“ просяться повідомити ФЕРДИНАНДА ВІЛІНСЬКОГО, засуписника нотаря в БРОДАХ, що живе адріві і очікує відомості. 3-3

ВОРИНИЧІ, УЧИТЕЛЬ ШКОЛУРА! Прошу повідомити Катруся і мою зміну, що а адріві і перебуваю у брата. — Мольца. 3-12

В листопаді 18—19 роки мій син МОРИЦ РОЗЕНЦВЕЙГ ученик VI гімн. кл. до ПЕРЕМІШЛЯН за повною. Прошу о вістку. — Леопольд Розенцвейг, Сикстуєва 2 Львів. 3-3

Довому мій мінці АДЕЛІ ВЕІНЕР у д-ра Коцмана в ПЕРЕМІШЛЯНАХ, що а адріві і не поніє ніякої шкідли. Прошу о вістку. — Маркус Веінер. Львів, Замішувальна 11. 3-3

Усіх знайомих просяться повідомити ВОЛОДИМИРУ ТИСОВСЬКУ в СТАНІСЛАВОВІ, Зосина Воля ч. 55, що П муж у Львові зовсім адріві. Пурковський і Голікатий таном. 3-3

Нуся і Настя просять дати читачі „Вперед“ повідомити ДІДИЧІ в ЛІПИЦІ ГОРШНОЇ пов. Рогатин, що адріві і просять о відповідь. 3-3

ДОВРОМІЛЬСЬКІ—ЧОРТНІВ. Хто а наших є у Вас і де решта рідні, котрі разом поїхали? Чи Володо а ними? Відповідь газетою. Геня і Тосю не опустіть Васю. — Завадська. — Тернопільські часопісі просяться о передруку. 3-3

Хто має яку відомість про ТАДЕЯ ВІЛЮША, австрійського ріймайстра, прощу повідомити: вулиця Вініц. Поля ч. 12. 3-6

МАТКОВСЬКИЙ, ЛІПОВИЦІ—ПЕРЕМІШЛЯНИ. Ми всі адріві. — Геліа. 3-4

О. ЗАЛУЖНИЙ, ПОТІК. Ми адріві, ситі, цілі. П. Г. опікується нами. Прижорости знайді не було. — Діти. 3-5

ХРИСТИНА ГЕРІНОВИЧ повідомляє муна і рідню, що всі адріві. 3-3

ДІДИЧ ІВАН сотник 19 п. умр. стр. повідомляє родичів і знайомих в ПЕРЕСІПІ пов. Сома, що знаходиться в гарнізоні в шпиталі раненій, приходить до адріві. Інші часопісі просяться о передруку. 3-5

ВЛОДКУ! Живем адріві. Ждемо вістий від Тебе. Мача Оссовська. Інші часопісі прощу о передруку. 2-3

ВОЛОДИМИР МАЛІШЕВСЬКИЙ. Красне-Броди-Тернопіль. Займися Ромом і возми його а Вишени. — Галіа. 2-6

КАЛИНЕВИЧІВ в Камініці Струмківській просяться повідомити, що ми адріві у Львові. — Целіва Розенкранц. 2-3

ІЗРАЕЛЬ ГОТЕСМАН, Львів, Казимірівська ч. 20, повідомляє родичів Симеона Готесмана в Борщеві, що всі адріві. Інші часопісі прощу о передруку. 2-2

ЛІЩІНСЬКА. Броди. Добре мені у Олі і Галі Насалинських, Львів, вул. Шептицьких ч. 32. П. п. — Міська 2-3

Наші діти і родину повідомляємо, що ми адріві. — Т. А. М. Заячківські. 2-2

Прошу знайомих о повідомлення моєї жєни, яка перебуває у о. МОГІЛЬНИЦЬКОГО в Джурковій почта Обертин, що ми всі троє адріві у Львові. Інші часопісі просяться о передруку. — Михайло Руденський. 2-3

Прошу повідомити д-ра ПІНАЦА ЛЕВЕНГЕКА в Сербу, що отець хорай, просять його, щоб приїхав. 2-7

УАСИУМ ОЛІЕТ С-О. Прошу дати знати директору Гарфунклеві, що жєна і діти а також родина Зелінгер адріві. Завітуйте родину. 1-3

ЛОВЧИЦІ, повіт жидачівський. РОДИНА ВАСУНГІВ. Ми адріві. Дайте знати о собі сею дорогою, а Вам живіться, Влодо в Кракові. Газета української і польської просяться о передруку. — Зофія Ломницька. 1-1

О. ТИСОВСЬКИЙ, КАЛУШ, ГАРАСЕВИЧ, ЧЕРНІВ, БУКАЧІВЦІ. Маю а донькою Оленою адріві. — Ізидор. 1-7

Д-р ІЛЬНИЦЬКИЙ, ДРОГОВИЧ. Ми адріві. — Петро. 1-3

М. РОГУЦЬКИЙ, КУПНОВИЧ. Я у Львові, адріві. — Іван. — Інші часопісі просяться о передруку. 1-3

БРОДИ! Фотографу РЕЙССА просимо повідомити, що Генрик, Фридрих і Агнес адріві і все в порядку. 1-2

Хтоб мав вістку про ПІНАЦА ЗАНДАВЕРА, котрий в останніх часах перебував на Україні „Gericht des 11. Infanterie-Divisions-Kommandos, Feldpost 408“, еволюї завітуйте В. Зандавера, вул. Домагаличів ч. 7. 1-1

САЛЯМОН ПІУСТАЙМ, СТАНІСЛАВІВ, Гіллера ч. 11 Бернарда, Дора і Аделя адріві і а посіданню всіх рійч. Візують у Львові у Брандів. Станіславські часопісі просяться о передруку. 1-2

Читачі „Вперед“ просяться повідомити С. ІОЛІГЕРА в Бучачі, що Гена Шмільович адріві у Львові. Прошу о вістку. 1-1

Прошу ласкаво повідомити ПІМІЛЬКА БРІКНЕРА, Глинсько-Жовтва, що усі діти у Львові адріві. 1-2

Хто має яку відомість про УСС. ВОЛОДИМИРА МОСОРУ, еволюї ласкаво донести до „Вперед“. Інші часопісі просяться о передруку. 1-3

АННІ ВІТИНСЬКИЙ в ЖИРАВІ, почта Ходорів, прощу донести, що ми адріві, а хлопців нема у Львові. 1-1

КРАЙЦЕНАВЕР БЕРНГАРД, ГАМБІР, а адріві, неолодний, будьте спокійні. Прошу о вістку. — Ізак. 1-3

Д-р КАРОЛЬ ФЕЛЕС, ТЕРНОПІЛЬ. Я у Львові адріві. — Донька Міхаліна. — Прошу о відомість. 1-3

ОСТАП ВЕСОЛОВСЬКИЙ, СТРИЙ. Дай вістку про Даміана і Батьків. Ми адріві. — Софія. — Стрийські і станіславські часопісі прощу о передруку. 1-2